

ΜΕ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΕΝΩΤΙΚΟΥ, ΤΑΞΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ - ΓΙΑ ΡΙΖΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ!

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Η πρόβλεψή μας ότι η κυβέρνηση θα κλιμακώσει την επίθεση στο σύνολο των δικαιωμάτων των εργαζομένων επιβεβαιώθηκε. Ο δρόμος που ακολουθεί η κυβέρνηση δεν αποτελεί ελληνική πρωτοτυπία. Οι ίδιες κατευθύνσεις εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. Στον ίδιο δρόμο βάδισαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Τη σκυτάλη πήρε ο νέος γύρος αντιασφαλιστικών μεθοδεύσεων από την κυβέρνηση, με τη στήριξη και τη συνενοχή του ΠΑΣΟΚ. Με προμετωπίδα την «αξιοποίηση» της περιουσίας των Ταμείων, προχωράνε καθημερινά νέες, αντιδραστικές φυσικά, ρυθμίσεις. Τελευταίο παράδειγμα, η ψήφιση του νόμου 3518/06 που προωθεί αποφασιστικά και στο ΤΣΜΕΔΕ τη λογική της ανταποδοτικότητας, ακόμα περισσότερο από ότι στο παρελθόν. Την ίδια στιγμή, προωθείται η ιδιωτικοποίηση της Τράπεζας Αττικής, με «προίκα» πάνω από 60 εκ. ευρώ από τα αποθεματικά του ΤΣΜΕΔΕ, μέσω της πρόσφατης αύξησης μετοχικού κεφαλαίου, ενόψει της εισόδου ιδιώτη θεσμικού επενδυτή. Κι όλα αυτά, βέβαια, στη «σκιά» των «αποκαλύψεων» (ο κόσμος το 'χει τούμπανο...) για τη ληστεία των αποθεματικών των Ταμείων, εδώ και δεκαετίες, στο χρηματιστήριο. Ταυτόχρονα, ψηφίστηκε ο νόμος για την αναδιάρθρωση στην παιδεία και επεκτάθηκαν οι ελαστικές μορφές απασχόλησης σε αρκετούς εργασιακούς χώρους (ευέλικτη εργασία χωρίς δικαιώματα, χωρίς ωράρια, ατομική διαπραγμάτευση, καθεστώς Δελτίου Παροχής Υπηρεσιών με ατομική ευθύνη για την ασφάλιση, χωρίς αποζημίωση και επίδομα ανεργίας σε περίπτωση απόλυσης). Το σύνολο των μέτρων οδηγεί στην κατάργηση κάθε πλαισίου σταθερής-πλήρους εργασίας με ασφαλιστικά δικαιώματα.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες το προηγούμενο διάστημα το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών μέτρησε θετικά βήματα και βρέθηκε μπροστά σε νέες δυνατότητες και προκλήσεις. Με αιχμές το ασφαλιστικό και τη μάχη της Συλλογικής Σύμβασης, με κορυφαίους σταθμούς τις καταλήψεις στο ΤΣΜΕΔΕ, οδηγήθηκε στις αρχαιρεσίες του περασμένου Φλεβάρη, όπου κατέγραψε σημαντική αύξηση, τόσο εγγεγραμμένων, όσο και ψηφισάντων (περίπου 1400 και 900 αντίστοιχα). Ταυτόχρονα, η διεξαγωγή των εκλογών σε άλλες τέσσερις πόλεις πλην της Αθήνας (με πρόταση της ΕΣΑΚ) ήταν ένα σημαντικό βήμα μπροστά στη μαζικοποίηση του Σωματείου και στην ενίσχυση της απεύθυνσής του στους εργαζόμενους. Σημαντικός σταθμός ήταν και η κινητοποίηση στις 7 Μάρτη στην Τράπεζα Αττικής, ημέρα διεξαγωγής της ΓΣ των μετόχων για την αύξηση του μετοχικού της κεφαλαίου.

Μετεκλογικά, το σκηνικό «χρωματίστηκε» από τις θετικές εξελίξεις της ένταξης του σωματείου στο ΕΚΑ και της έκδοσης της διαιτητικής απόφασης του ΟΜΕΔ με την οποία διαμορφώθηκε η Σ.Σ.Ε. στον κλάδο «μελέτη-κατασκευή» στην περιοχή Αττικής, μεταξύ του ΣΜΤ και των εργοδοτικών οργανώσεων (ΣΤΕΑΤ, ΣΑΤΕ, ΣΕΓΜ κλπ.). Η εξέλιξη αυτή αποτελεί σημαντικό βήμα μπροστά στην πάλη των μισθωτών τεχνικών ενάντια στις ελαστικές σχέσεις εργασίας καθώς περιέχει για πρώτη φορά ρητή αναφορά στους μισθωτούς με ΔΠΥ, τους οποίους συμπεριλαμβάνει στις διατάξεις της. Παρόλο που σε θεσμικό και οικονομικό επίπεδο η σύμβαση αυτή απέχει πολύ από τις διεκδικήσεις μας, η ύπαρξή της βοηθά ώστε από καλύτερες θέσεις να δώσουμε τη μάχη για τη νέα σύμβαση του 2007 με βάση τις σύγχρονες ανάγκες μας. Στη συνέχεια, η εργοδοσία (ΣΤΕΑΤ), στα πλαίσια της κοινής τακτικής της με τον εργοδοτικό ΣΤΥΕ, απάντησε με ασφαλιστικά μέτρα και αγωγή κατά του Σωματείου για να μην ισχύσει η σύμβαση, καθιστώντας σαφές ότι θα αντιδράσει σε κάθε χτύπημα του καθεστώτος της ελαστικής εργασίας.

Η **ΕΣΑΚ Μισθωτών Τεχνικών** θεωρεί ότι η πορεία προς τις εκλογές και η μετά από αυτές περίοδος, επιβεβαίωσε τη δυναμική των θέσεων του **ΠΑΜΕ** στον κλάδο. Η υιοθέτηση των θέσεων της από την εκλογοαπολογιστική ΓΣ του σωματείου, η σημαντική άνοδος σε ψήφους και ποσοστά, είναι θετικά μηνύματα και μας δίνουν τη δυνατότητα, από καλύτερες θέσεις να συνεχίσουμε την πάλη με βάση τις θέσεις του ταξικού εργατικού κινήματος. Το **πολιτικό συνονθύλευμα της Αριστερής Πρωτοβουλίας – Αγωνιστικής Συνεργασίας**, κρατώντας στα λόγια ίσες αποστάσεις μεταξύ ηγεσίας ΓΣΕΕ και ΠΑΜΕ, **εγκλωβίζει αντικειμενικά** τις επιμέρους αγωνιστικές πρωτοβουλίες στα όρια του πλαισίου που καθορίζει η ΕΕ και η αστική τάξη και **διασπά στην πράξη** την ενότητα της εργατικής τάξης σε αντιιμπεριαλιστική κατεύθυνση.

Απέναντι στις **πλειοψηφίες ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, τον κυβερνητικό-εργοδοτικό συνδικαλισμό της συναίνεσης, της ταξικής συνεργασίας**, του κοινωνικού διαλόγου και της ενεργητικής υποστήριξης της αντιλαϊκής πολιτικής, που φτάνει έως την ανοικτή επίθεση από κοινού με την εργοδοσία (βλ. ΣΤΥΕ και ΣΤΕΑΤ), η ίδια η ύπαρξη και ενδυνάμωση του **ΠΑΜΕ, του ταξικού πόλου για την οργάνωση της πάλης, της αντίστασης και της αντεπίθεσης του εργατικού και λαϊκού κινήματος, με αναφορά στο σύνολο των εργαζομένων όλων των κλάδων**, αναδεικνύεται σε αποφασιστικό όρο για την αντιστροφή της κατάστασης υπέρ των εργαζομένων. Το ΠΑΜΕ συνενώνει τις επιμέρους διεκδικήσεις σε ένα ενιαίο, ταξικό διεκδικητικό πλαίσιο με αφετηρία τις σύγχρονες διευρυνόμενες ανάγκες της λαϊκής οικογένειας και φωτίζει τις πολιτικές προϋποθέσεις για την ικανοποίησή τους.

Αυτή η κατεύθυνση και πορεία στο εργατικό κίνημα είναι αναγκαίο να αναδειχθεί και να προχωρήσει στη ζωή στις μάχες του επόμενου διαστήματος. Φαίνεται όμως, πως η πλειοψηφία του ΔΣ, παρόλο που στα λόγια στηρίζει το διεκδικητικό πλαίσιο που έχει διαμορφώσει το Σωματείο, πλαίσιο που αντικειμενικά συμπλέει με αυτό του ΠΑΜΕ, αρνείται να βαδίσει στο δρόμο αυτό, συνεχίζοντας την ίδια πορεία των τελευταίων ετών, καλώντας τους συναδέλφους στις απεργίες την 1^η Μάη και 15^η Μάη να συμμετέχουν στις συγκεντρώσεις γενικώς και αορίστως (εμείς ρωτάμε, για να διαδηλώσουν για τι και με ποιους;). Πολύ περισσότερο, οδηγώντας στην ουσία τους συναδέλφους να γίνουν απεργοσπάστες! αφού στην απεργία της 29^{ης} Μάρτη για τις ΣΣΕ στην οποία κάλεσε τα συνδικάτα το ΠΑΜΕ, το ΣΜΤ με απόφαση της πλειοψηφίας του ΔΣ προκήρυξε μερική απεργία στα εργοτάξια, λες και μόνο εκεί διεκδικούσε υπογραφή ΣΣΕ.

Αυτή η στάση είναι η απόρροια της αντίληψης για δράση με «σημαίες ευκαιρίας», με αιχμές τους επιμέρους νόμους και τους εκάστοτε υπουργούς. Στην ουσία ακυρώνει τη διεκδίκηση του πλαισίου, εφόσον απομακρύνει το ΣΜΤ από τον πόλο ενιαίας πάλης και διεκδίκησης. **Συμπυκνώνει την πολιτική των ίσων αποστάσεων ανάμεσα στον εργοδοτικό συνδικαλισμό και το ταξικό εργατικό κίνημα.** Πρόσφατο παράδειγμα, οι ίσες αποστάσεις που κρατά η πλειοψηφία του ΔΣ απέναντι στις δυνάμεις του ΠΑΜΕ οι οποίες υπερψήφισαν την ένταξη του σωματείου στο ΕΚΑ και τη νομιμοποίηση του συνόλου των αντιπροσώπων του και στις δυνάμεις του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού και των παρατρεχάμενών τους (ΠΑΣΚΕ – ΔΑΚΕ - Αυτόνομη Παρέμβαση) που απέκλεισαν αντιπροσώπους με τα «επιχειρήματα» που και η εργοδοσία χρησιμοποιεί για τους εργαζόμενους με ΔΠΥ.

Η περιχαράκωση και η αναζήτηση μοναχικών, “τρίτων” δρόμων τη στιγμή που τα ταξικά συνδικάτα συντονίζουν την πάλη τους, ενάντια στην πολιτική της Ε.Ε., την κυβέρνηση και τα κόμματα του ευρωμονόδρομου, απέναντι στον εργοδοτικό-κυβερνητικό συνδικαλισμό των ηγεσιών ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, είναι πράξη υποχώρησης και παραίτησης από τον ταξικό δρόμο και μόνο την εργοδοσία και τους συνδικαλιστικούς της υπαλλήλους (τύπου ΣΤΥΕ) εξυπηρετεί.

Η ΕΣΑΚ Μισθωτών Τεχνικών, με αυξημένες δυνάμεις και ευθύνες θα συνεχίσει τον αγώνα για τον προσανατολισμό δράσης του σωματείου ενάντια στον πραγματικό αντίπαλο, την αστική τάξη και την πολιτική της ΕΕ. Αυτός ο προσανατολισμός καθορίζει σε τελευταία ανάλυση με ποιους πρέπει να ΠΑΜΕ και ποιους να αφήσουμε...

Διεκδικούμε

- Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Πλήρης δημόσια, καθολική, υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση, αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν υψηλού επιπέδου υγεία και πρόνοια για όλους τους εργαζόμενους χωρίς προϋποθέσεις.
- Άμεση επιστροφή στα ταμεία όλων των απωλειών που έχουν υποστεί από τις πολιτικές των εκάστοτε κυβερνήσεων από το '50 και μετά. Όχι στο τζογάρισμα των αποθεματικών των ταμείων στο χρηματιστήριο. Αποδέσμευση του ΤΣΜΕΔΕ απ' την Τράπεζα Αττικής. Αποφασιστική μείωση των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζόμενων, ιδιαίτερα για τους νέους εργαζόμενους (μετά το 1993) στην προοπτική της πλήρους κατάργησής τους. Πλήρης απαλλαγή των στρατευμένων, των ανέργων και των μεταπτυσιακών μηχανικών από την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών, με θεμελίωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους για το χρόνο απαλλαγής.
- Υπολογισμό του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου. Σύμβαση ίση με το μέσο όρο των αποδοχών της τελευταίας τριετίας, στα 30 χρόνια δουλειάς, στα 55 χρόνια για τις γυναίκες και τα 58 για τους άνδρες. Επίδομα ανεργίας, ίσο με το βασικό μισθό, για όλους τους εργαζόμενους και υποαπασχολούμενους, ανεξάρτητα από τον τρόπο πληρωμής τους (μισθό ή ΔΠΥ). Άμεση αναγνώριση των εργοδοτικών υποχρεώσεων (εργασιακών, ασφαλιστικών κλπ) και των δικαιωμάτων για τους εργαζόμενους που αμείβονται με ΔΠΥ και παρέχουν στην ουσία εξαρτημένη σχέση εργασίας.
- Βασικό μισθό 1.300 ευρώ. Για τους μισθωτούς τεχνικούς διεκδικούμε υπογραφή ΣΣΕ με κατώτερο μισθό για τους μηχανικούς 1740 ευρώ, τους γεωλόγους 1615 ευρώ, τους τεχνολόγους μηχανικούς 1530 ευρώ, τους εργοδηγούς-σχεδιαστές 1400 ευρώ.
- Κατοχύρωση όλων των δικαιωμάτων που πηγάζουν από την εξαρτημένη σχέση εργασίας. ΟΧΙ στην ‘ευέλικτη εργασία’, τη ‘διευθέτηση του χρόνου εργασίας’. ΟΧΙ στις απολύσεις. Κανονικές προσλήψεις με συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου για όλους τους εργαζόμενους. Μείωση των ωρών εργασίας (35ωρο, 5νθήμερο, 7ωρο).
- Ουσιαστική εφαρμογή των μέτρων υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων με προσανατολισμό στην εργοδοτική ευθύνη. Κατάργηση των ιδιωτικών ΕΞ.Υ.Π.Π. και δημιουργία κρατικού σώματος Τεχνικών Ασφάλειας και Ιατρών Εργασίας, ενταγμένου στο Δημόσιο Σύστημα Υγείας. Κατοχύρωση εργοδοτικής εισφοράς για την ασφαλιστική κάλυψη του επαγγελματικού κινδύνου και διευρυμένη εφαρμογή του θεσμού των Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων.
- Όχι στην «απελευθέρωση» των τηλεπικοινωνιών και της ενέργειας, όχι στις ιδιωτικοποιήσεις και τις ΣΔΙΤ.
- Όχι στη οδηγία Μπολκενστάιν και στις κατευθύνσεις «απελευθέρωσης» των λεγόμενων κλειστών επαγγελμάτων.
- Όχι στην αναθεώρηση του άρθρου 16. Να καταργηθούν όλοι οι αντικειμενικοί νόμοι των ΝΔ – ΠΑΣΟΚ, να μην εφαρμοστούν οι κατευθύνσεις της Μπολόνια. Ενιαίο, 12χρονο υποχρεωτικό σχολείο. Ενιαία Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία για όλους. Δημόσια και Δωρεάν Ενιαία Ανώτατη Εκπαίδευση. Να απαγορευτεί κάθε επιχειρηματική δραστηριότητα στην εκπαίδευση.

22 ΜΑΗ 2007

ΕΣΑΚ Μισθωτών Τεχνικών